

РЕШЕНИЕ

№ 622

гр. Велико Търново, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМО КОЛЕВ**

при участието на секретаря **ВИЛЯНА ПЛ. ЦАЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ДИМО КОЛЕВ** Гражданско дело №
20214110103542 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по иск за делба във фазата на допускането.

Ищцата твърди, че с ответника са бивши съпрузи, като сключения между тях на *** граждански брак е прекратен с развод, с влязло в сила на датата на постановяването си решение от 15.07.2019г. по гр.д. № 1442/2019г. на ВТРС. Ищцата твърди, че по време на брака си са придобили с ответника в режим на СИО л.а. „***” с рег. № ***, който се намира в негово държане. Допълва, че след развода е възникнала обикновена съсобственост между страните по отношение на гореописаната вещ и всеки от тях притежава по 1/2 ид. част от нея. Ищцата твърди, че с ответника не може да постигне съгласие за доброволното поделяне на процесната вещ, поради което иска от съда да допусне делбата ѝ, при права на съделителите по 1/2 ид. част.

С отговора на исковата молба ответникът не оспорва, че с ищцата са придобили по време на брака им процесното МПС, както и че то се намира в негово държане. Смята, че иска е неоснователен, тъй като в периода 2019-2022г. е заплащал изцяло следващите се за автомобила пътен данък, винентна такса и разходи за ремонт. В молба преди първото съдебно заседание и в съдебно заседание ответника навежда възражения за притежаван от него по – голям дял в общата вещ, тъй като същата е закупена с теглен от него заем, който е погасил с лични средства.

Съдът, като взе предвид наличните по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното:

По делото липсва спор по фактите, а и те се установяват от представените от страните писмени доказателства. Ищцата и ответникът са бивши съпрузи, като сключения между тях на *** граждански брак е прекратен с развод с решение № 989/15.07.2019г. по гр.д. № 1442/2019г. на ВТРС, влязло в сила на датата на постановяването му. От договор за покупко – продажба на МПС от 27.12.2018г. и фактура № 614/27.12.2018г. е видно, че ответникът е закупил нерегистриран в страната л.а. „****“ с рама № ***, който е регистриран на 03.01.2019г. в КАТ В. Търново с рег. № *** /справка от ПП КАТ В. Търново/. От последната справка е видно, че към момента на името на ответника няма регистрирани други автомобили. Не е спорно между страните, че процесната движима вещ се намира в държане на ответника.

От показанията на свид. *** се установява, че в края на м. декември 2018г. е дал на ответника заем от 1000 лв. за закупуване на делбения автомобил, който заем последният му върнал на три части в периода от м. януари до м. март 2019г. Свидетелят уточнява, че ответникът закупил автомобила за около 1300 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 34 ал. 1 ЗС, всеки съсобственик може да иска делба на общата вещ, освен ако законът не разпорежда друго, или ако това е несъвместимо с естеството или предназначението на вещта. В производството по допускане на делбата следва да се установи съсобственост между страните по делото върху процесните вещи, както и каква е частта на всеки съделител в тях. Когато в делбената маса са включени движими вещи, за допускането на делбата им, освен установяване наличието на съсобственост по отношение на тях, е необходимо да се установи и че те съществуват към момента на приключване на устните състезания, както и в чие държане се намират към този релевантен момент.

Съгласно разпоредбата на чл.21 ал.1 от СК вещните права, придобити от съпрузите по време на брака със съвместен принос, принадлежат на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. По аргумент от § 4 ал. 1 от ПРЗ на СК това правило урежда имуществените отношения между съпрузите за имущества, придобити от тях по заварени бракове т.е. такива, които не са били прекратени до влизане в сила на СК от 2009г., както е в случая.

Видно от доказателствата по делото включената в делбата движима вещ – л.а. „****“ е придобита по време на брака на страните посредством възмездна правна сделка - покупко – продажба от 27.12.2018г. При сключването ѝ е спазена предвидена в закона форма за неговата валидност – писмена форма, съгласно чл. 144 ал. 1 ЗДвП. Към него момент процесното МПС не е било регистрирано, поради което за действителността на прехвърлянето не е било необходимо спазването на по – тежката форма за валидност по чл. 144 ал. 2 ЗДвП - нотариалната заверка на подписите на страните. Следователно

правото на собственост върху делбената вещ е надлежно прехвърлено на купувача – ответник. Същото обаче принадлежи общо на двамата съпрузи в режим на съпругеска имуществена общност, независимо, че страна по придобивната сделка е само съпруга – ответник, тъй като се предполага, че придобиването е в резултат на съвместен принос /арг. чл. 21 ал. 1 СК/. За наличието на съвместен принос е въведена оборима презумпция – чл. 21 ал. 3 СК, но нито преди делбния процес, нито в неговия ход същата е опровергана. Наведеното от ответника възражение за притежаване на по – голям дял в общата вещ сочи на недопустимо упражняване на уреденото в чл. 29 ал. 3 СК потестативно право. От една страна същото може да бъде упражнено само чрез иск, който е конститутивен по своя характер и то във въведения от законодателя преклузивен срок по чл. 31 СК – в едногодишен срок от прекратяване на брака. В случая последния е прекратен с влязло в сила на 15.07.2019г. бракоразводно решение, а искането за по – голям дял се релевира след този срок. От друга страна е недопустимо иска за съдебна делба да се съединява с конститутивен иск за определяне на по – голям дял по чл. 29 ал. 3 СК. В делбения процес е допустимо предявяване единствено на установителни иски, а съединяването на конститутивен иск с иск за делба е изключение и следва да бъде изрично предвидено /арг.чл. 343 ГПК/. Такъв е случая за конститутивния иск по чл. 30 ЗН, който изрично е уреден.

Дори въведеното от ответника възражение за по – голям дял да се разгледа като възражение за частична трансформация на лично имущество, доколкото се твърди, че при закупуване на делбения автомобил част от цената е платена с теглен от него заем, който впоследствие лично е погасил, то същото се явява неоснователно. Получените в заем средства по време на брака не са лично имущество на съпруга – заемополучател /арг. чл. 22 и чл. 32 СК/, поради което влягането им при придобиване на имущество по време на брака не преобразува същото в негово лично имущество. Релевантен за правното положение на придобитото имущество е момента на изразходване на средствата и след като към него момент те нямат личен характер, закупеното имущество е общо между съпрузите. Изплащането на дълга само от единия от съпрузите с лични средства създава облигационни отношения между тях /арг. чл. 127 ал. 2 ЗЗД/, но няма значение за режима на правото на собственост и за обема на квотите на съсобствениците.

По тези съображения съдът намира, че процесната делбена вещ е придобита от страните в режим на СИО, която е прекратена с прекратяване на брака между тях с развод /арг. чл. 27 ал. 1 СК/. Последица от прекратяване на имуществената общност е възникване на обикновена съсобственост между съделителите по отношение на процесната вещ при равни права /чл. 28 СК/. По вече изложените съображения ответникът не можа да обори презумпция за равенство на дяловете, поради което съделителите са сътитутляри на правото на собственост върху делбената движима вещ при равни права. Между страните не съществува спор, че процесното МПС съществува

понастоящем и че се намира в държане на ответника.

По тези съображения съдът намира, че заявеното от ищцата субективно преобразуващото право на делба по чл. 34 ал. 1 ЗС следва да бъде уважено. Възникналата между съделителите съсобственост върху делбената вещ следва да бъде прекратена по съдебен ред, като делбата бъде допусната при права на страните – по 1/2 ид. част за всеки от тях.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА да се извърши съдебна делба между Т.Г.И., ЕГН: ***** от гр. *** и Е.К.М., ЕГН: *****, с адрес: *** на СЛЕДНАТА ДВИЖИМА ВЕЩ: лек автомобил „***“ с рег. № ***, с рама № ***, цвят – тъмносин металик, намиращ се в държане на ответника Е.К.М., ЕГН: *****, ПРИ РАВНИ ПРАВА НА СТРАНИТЕ – 1/2 идеална част за Т.Г.И.. и 1/2 идеална част за Е.К.М..

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____